

Sasino, ruiny nautofonu, poł. XX w.

1. Kategoria

Zabytki techniki, nautofon

2. Położenie administracyjne

gm. Choczewo, pow. wejherowski, woj. pomorskie

3. Współrzędne

54.79514 17.73433

4. Kod w dokumentacji

Sasino-02-646

5. Opis

Ruiny nautofonu, czyli urządzenia ostrzegawczego zwanego potocznie bucziem mgłowym i służącego do nadawania sygnału dźwiękowego na morzu w czasie mgły, znajdują się około 4 km na północny zachód od Sasina i około kilometr od latarni morskiej Stilo. Wzniesiony w latach 50. XX wieku nautofon zastąpił wcześniejszy, znajdujący się bliżej morza (jego podstawa stoi nadal na plaży). Z powojennego urządzenia zachowały się mury wieży, na której umieszczony był bucze. Obiekt jest zdewastowany i zagrożony zawaleniem, o czym informują stosowne tablice.

Pierwszy nautofon został oddany do użytku w roku 1906 razem z pobliską latarnią Stilo. W przypadku złej widoczności spowodowanej mgłą lub opadami śniegu bucze wydawał serię dźwięków ostrzegających o niebezpieczeństwie. Urządzenie było uruchamiane przez sprężone powietrze, które wytwarzał kompresor znajdujący się w maszynowni latarni, w oddalonym o około 1,5 km na południe Osetniku.

Po wojnie kolumnę pierwszego nautofonu zdemontowano ze względu na zagrożenie wywołane przez silną erozję brzegu morskiego na tym odcinku wybrzeża. W roku 1950 wykorzystano ją do budowy istniejącej do dziś latarni morskiej w Jastarni.

Nowa wieża buczi mgłowego w Sasinie powstała na wydmie oddalonej o około 150 m od brzegu. Wybudowano ją z cegieł i wyposażono w urządzenia przeniesione z poprzedniego nautofonu. Sygnalizator ten działał do połowy lat 80. XX wieku.

6. Uwagi

---

7. Źródła i materiały

Tekst opracowano na podstawie: Antoni F. Komorowski, Iwona

Pietkiewicz, Adam Szulczewski, *Morskie drogowskazy polskiego wybrzeża*, Gdańsk 2011.

8. Dokumentacja w terenie

24 czerwca 2019 r.

Relikty pierwszego nautofonu na obecnej plaży